

Cikzore

Glasiilo Crvene inicijative Kragujevac

Broj 22

**SOCIJALIZAM
JE
SOLIDARNOST**

www.crvena.org

www.crvena.org

SPREGA DRŽAVE I KRIMINALA

MASKE SU PALE, ALI TO NIJE NI VAŽNO

Trenutna državna vlast sa svojom antinardnom vladom perfidno sprovodi medijski teror kojim diktira sebi odgovarajući narativ. Ne postoji vest, odnosno događaj kojim vladajuća politička elita neće da se okiti u prepoznatljivom i bljutavo pobedonosnom ruhu u svojoj neprekidnoj predizbornoj kampanji. Zlupotreba „istraživačkog novinarstva” je u rukama vlasti oružje za obračun sa političkim neistomišljenicima, dok se sa druge strane agresivnom politizacijom sa vrha vrši diskreditacija svega postojećeg. Društvo se pokazalo podložnim prihvatanju kreiranih medijskih istina. Tako pred sobom imamo armiju dezorijentisanih osoba koji uglavnom iz očaja drže odstupnicu nečemu čemu više ni sami ne veruju, a upravo svedočeci raspadu čitave mreže koju su čelnici vlasti ispleli dok su sve dublje tonuli u kriminal. Posle samo 100. dana od formiranja trenutne vlade u svim vodećim i udarnim terminima kao i u ostalim državnim sredstvima javnog informisanja pojavila se u zaglušujućem tonu vest o hapšenjima kriminalnih grupa koje su odavno ne samo poznate i javnosti i tužilaštvu i ostalim državnim organima i to sigurno u proteklih deset ako ne i više godina, nego je saradništvo tih bandita ponekad nagrađeno davanjem policijskih značaka i legitimacija. Uhapšeno je 18 osoba koje se su osumnjičene da su počinile više teških krivičnih dela, trgovinu narkoticama, iznude, ucene, ubistva i sakaćenja ljudi. Vođa Partizanove navijačke grupe Veljko Belivuk, ovdašnjoj podzemnoj javnosti i na tribini poznatiji kao Velja Nevolja uhapšen je na Rudniku gde je navodno išao da spali vozila korišćena u krivičnim delima. Na stadionu

Partizana pronađen je bunker i još nekoliko prostorija koje su služile Belivukovoj kriminalnoj grupi. Mediji su ubrzo preneli da je pronađena droga i oružje među kojim je i snajper. Ova vest je istog trenutka obeležila Aleksandra Vučića kao metu mogućeg i planiranog napada. Unakrsne izjave predstavnika Vlasti delovale su kao da niko ne zna šta se dešava. Dok se Nebojša Stefanović nakon zamene fotelja sa Aleksandrom Vulinom potpuno povukao iz javnosti, a kasnije će se ispostaviti i zašto, Vulin je lupetao pred kamerama šta je stigao u pokušaju da poentu stavi na jubilarni 100. dan Vlade i nesvakidašnji uspeh u borbi protiv kriminala. Prorežimski mediji su napravili rijaliti program u kom su razni „gosti” pratili video materijal koji dokazuje zločine kriminalne grupe, dok su zajednički komentarisali sve te video snimke pokušavajući da čitav događaj upakuju u odgovarajući okvir i narativ pogodan državnom vrhu. Tabloidi su imali pune ruke posla. Otkopavalo se od psiholoških profila ključnih aktera do ozbiljnih tvrdnji o tome u kojoj meri je ekipa na vlasti ogrezla u kriminalu da se više ne zna ko tu koga jače drži za vrat. Dalje, pomenuti Veljko Belivuk, naoružan dugim cevima i okićen policijskom značkom sa ogromnim ovlašćenjima još je 2016. godine uleteo u žižu javnosti kada su dvojica visoko pozicioniranih oficira optuženi da su falsifikovali dokumenta i da su omogućili korišćenje streljane licima iz krimogene sredine među kojima je i Velja Nevolja. Iako vrlo brzo nakon prebijanja Miloša Vazure, optužen za ubistvo, Velja Nevolja se nije našao na izdržavanju zatvorske kazne već na inauguraciji predsednika

A.V. da bi sada taj isti čovek bio optužen za najteža krivična dela. Malopre spomenuti predsednik A.V. danima je najavljiavao kako poseduje jezive snimke monstruoznih zločina koje svet nije video i koje će za nekoliko dana objaviti javnosti. Sledećeg dana, opet smo slušali najavu prikazivanja video materijala koji je zapravo dokazni materijal u postupku i ne postoji razlog za emitovanjem istog na Pinku. Baš negde pred svečano prikazivanje sakaćenja, u celu priču ulazi i Dijana Hrkalović čije su ime i prezime tabloidi do krajnjih granica eksploatisali. Odjednom je ona bila odgovorna za prisluškivanje Vučića, za održavanje kontakta sa podzemljem. Jednog dana je bila Stefanovićev čovek, drugog dana Vučićev, trećeg više nije bila u Srbiji a njene veze sa kriminalom su se granale na sve strane. Ali kriminal nije samo ulična novčana iznuda ili reket, prostitucija i trgovina ljudima, Krušik, trgovina narkoticama kojom se puni budžet jer se konačno pokazalo sa padom Jovanjice za koju se ispostavilo da je najveća laboratorija na Balkanu (na kojoj je inače ministar Vulin u reklamnom programu glumatao budalu u radnom kombinizonu), da je to neosporno državni posao i da takva organizacija ne može kao što i ne funkcioniše bez sprege sa političkim vrhom, vojnim i policijskim organima; kriminal su i zone eksploatacije, nemilosrdna raspordaja i krađa društvene imovine, privatizacije i tzv. tranzicija, izgradnja mini-hidroelektrana i druge ekološke katastrofe koje se se skrivaju iza netransparentnih ugovora kao npr. između države i ozloglašene kompanije Rio Tinto. Kriminal je institucionalizovan gotovo na svim nivoima jer su vladajuće političke strukture šireći svoju mrežu zagadile sve čega su se dotakle. Kada se napokon hvalospev o uspehu u borbi protiv kriminala raspršio, jer su veze između kriminalaca i državnih vojnih i policijskih organa postale jasne, Vlast je okrenula narativ u kontrasmer. Odjednom izjave mogu

da ometaju istragu, a to sve naravno posle opsežne i dugometražne istrage uživo na Pink-u. Nebojša Stefanović, kao doskorašnji ministar unutrašnjih poslova, a sada ministar odbrane, se potpuno povukao jer raskrinkavanje Belivukove kriminalne grupe dovodi konkretno njega u vezu sa gomilom spornih stvari. Pojedini mediji su pokušali da objasne da postoji izvesni unutarstranački sukob između Aleksandra Vučića i Nebojše Stefanovića, ali očigledno je da odgovori na mnoga pitanja koja svakim danom otvaraju nova pitanja jednostavno ne postoje. Pre samo par dana na ovako lako zapaljivom terenu pojavila se vest koja dodatno stavlja čelnike vlasti u nezavidan položaj jer je Dragan Marković Palma javno optužen svedočenjem zaštićenog svedoka da je u svom hotelu u Končarevu podvodio maloletnice i organizovao žurke sa svojim koalicionim partnerom Ivicom Dačićem uz podršku lokalnih kriminalaca, kao i da je vršio seksualnu iznudu prilikom zapošljavanju žena u javnom sektoru. Pojedini glasovi govore da su prošle godine odgovorno tvrdili da je u Jagodini bilo moguće kupiti devojčicu od 12 godina. Podsećamo da je pre nekoliko meseci iz fondacije „Tijana Jurić” najavljeno da postoje snažni dokazi, ali da je slučaj još u izgradnji kada će biti obelodanjeno da je neko iz vrha državne vlasti osumnjičen za seksualno nasilje i da neki slučajevi imaju veze i sa pedofilijom. Ispostavlja se da je fondacija „Tijana Jurić” u saradnji sa porodicama i svedocima radila na prikupljanju dokaza i da je predmet predat Nebojši Stefanoviću koji je u tom trenutku bio ministar policije. Na pitanje da li je Nebojši Stefanoviću otkriven identitet počinioca, obe strane su uspešno izbegle odgovor. To je možda jedan od razloga zašto Stefanovića više jednostavno nema u javnosti. Sumanuto bi bilo da određene opozicione frakcije iznose takve optužbe u javnost, a da pritom nisu potkrepljene dokazima. Dana 20.04.2021. god. tužilaštvo je ot-

vorilo predmet i uskoro bi trebalo da izda nalog policiji za prikupljanje potrebnih obaveštenja o ovim događajima odnosno da pokrene predistražne radnje. Tog istog dana je optuženi Dragan Marković Palma u ranim jutarnjim časovima otišao da se sam javi tužilaštvu u Jagodini gde je kao građanin uputio inicijativu da se stvar ubrzano ispita. Na konferenciji za medije pored sebe je držao panel sa nekoliko fotografija u velikom formatu kada je izvukao antenu počeci neubedljivo da pokazuje na fotografije dok pritom ne ume da pročita tekst koji prati određenu sliku kada je otkrio identitet zaštićenog svedoka tvrdeći drhtuljavim glasom da je sve laž i nameštaljka. Na snimku se čuju ženski glasovi koji dobacuju podtekst fotografija. Pojedini mediji skloni su tumačenju da se vrši pritisak na jagodinske organe i da je potrebno da reaguje Republičko tužilaštvo zbog javnih i državnih funkcija na kojima se optuženi nalazi kao i zbog navoda građana Jagodine koji ukazuju da su svi navodi koji se optuženom stavljaju na teret odavno svima poznati i da js sve to javna tajna kao i da postoji izvesni „zavet ćutanja“ i da optuženi godinama diktira sve pa je nemoguće da mu se bilo koja opštinska institucija u tom smislu odupre. Dok se uveliko pojavljuju lascivne fotografije ministra Dačić, on se u javnosti samo mirno distancirao. Mediji nastavljaju svoju istragu, pa su izvukli izjavu premijerke Ane Brnabić iz 2017. godine u kojoj je navela u nekoj opskurnoj formulaciji citirajući optuženog Dragana Markovića da je i sama bila pozvana nakon ulaska u Vladu na „bunga bunga žurke“ na kojoj oni piju, plešu i međusobno se ljube. Ispostavilo se takođe, da je u trenutku kada je Igor Jurić predao svoja saznanja nadležnima o političaru pedofilu, da je u tom trenutku u toj sobi bio Nebojša Stefanović i načelnik Uprave kriminalističke policije izvesni Kovačević, nakon čega je sutradan objavljena vest u jednom tabloidu o tome da Igor Jurić ide u posetu porodici koja je

u programu zaštićenog svedoka. Takođe se ispostavlja da su ga u trenutku kada je u tužilaštvu davao izjavu saslušavale dve osobe od kojih je jedna konstantno prekidala njegov iskaz, jer je bila na telefonskoj liniji sa nekim tokom celog trajanja iskaza. Sudeći po njegovim rečima otac maloletne devojčice koji je bio u strahu jer su mu zakonski garantovali samo godinu dana zaštite, porodica nije htela da ostane u programu zaštite svedoka smatrajući da je ta zaštita nedovoljna jer pred sobom imaju čoveka koji je politički i finansijski jako moćan, a i zbog svoje kriminalne prošlosti i trenutnih veza vrlo opasan. Očekujemo da otvaranje ovih pitanja koja su prilično uzdrimala javnost takođe otvore i mnoga druga pitanja koja se tiču drugih kriminalnih aktivnosti o kojima građani Jagodine takođe dosta toga znaju, ali se jednostavno plaše da progovore ili su potplaćeni ili osuđeni na „zavet ćutanja“. Državna vlast, koalicioni partneri, stranački družbenici su svi do jednog očigledno ogrezli u kriminalu i sada izgleda kao da su počeli međusobno da se dave. S obzirom na to da su osumnjičeni za izvršenje raznih krivičnih dela ili su u vezi sa istim upravo visoko pozicionirani predstavnici vlasti koji su na ključnim državnim funkcijama, ne možemo da očekujemo čistu istragu iz prostog razloga što sami imaju nadzor i kontrolu nad sprovođenjem svih procesa, a pritom su oni svi uvezani da kada jedan počne da pada svi padaju. Nažalost, mi smo ti koji svedočimo mučnom raspadanju. Polako počinje da izranja trulež na sve strane i biće ga još... Nadamo se da se u ljudima budi bunt posle još jednog uvida u mračnu pozadinu izopačenih monstuma iz vladinih fotelja. Potrebno je da ljudi budu hrabriji u svojoj nameri da se obračunaju sa onima koji su izgradili porodične imperije pljačkajući narod pritom opravši gomilu državnih para na raznorazne načine umišljajući da su toliko moćni i nedodirljivi. Sve u svemu, duboko je dno pred njima...

SPREGA DRŽAVE I KRIMINALA – II deo

Sve do današnjeg dana, iako svakodnevno svedočimo gomili medijskih saznanja o vezama između predstavnika vlasti i ljudi iz tzv. „podzemlja“, čitava mašinerija neprestano radi na tome kako bi se situacija u kojoj se razotkrivaju veze državnog vrha i osumnjičenih za najteža krivična dela pre svega u javnosti smirila a zatim i normalizovala pred očima građana kojima je vlast namenila ulogu pasivnih posmatrača. Pre samo nekoliko meseci, kada su događaji o kojima smo prethodno pisali bili uslovno rečeno svežiji, stekao se utisak da je javnost prezasićena i prenapregnuta oprečnim izjavama i uopšte informacijama, da bi se u vrlo kratkom periodu desio potpuni obrt kada je postalo prihvatljivo da se o najmonstuoznijim zločinima, delima i ljudima govori lagodno, mirnim tonom i sa puno razumevanja za prljavu političku kampanju koja im je posle Jovanjice vešto podmetnula i Belivuka.

Birajući put bez osvrtnja na svakodnevne laži i gluposti vladajućih struktura koje se masovono plasiraju putem sredstava javnog informisanja i za koje još uvek nismo stekli imunitet dok je kampanja na svim poljima sve agresivnija, dolazi se do apsurdne situacije u kojoj državni politički narativ i sva ta lica koja se grčevito bore da ga u javnosti održe u životu pucaju tako dramatično i to uživo u programu. O čemu je dakle reč?

Postalo je gotovo nemoguće ne zapaziti koliko se predstavnici vlasti nalaze u nezavidnom položaju, samim tim jer je čitav medijski prostor posvećen njihovoj

odbrani od pre svega dokaza i argumenata. Nakon što su najviši državni činovci teatralno izašli pred kamere sa pričom da narod treba da vidi najkrvavije i najbizzanije slike koje se koriste u dokaznom postupku protiv kriminalne grupe Veljka Belivuka, više nema dileme da će Aleksandar Vučić sa svojom krimogenom klikom učiniti sve što može kako bi se zataškale i utišale priče koje uznemiravaju sve građane Srbije, a tiču se direktne povezanosti predstavnika vlasti sa kriminalcima koji su uz posedovanje policijskih isprava obavljali najprljavije poslove po njihovom nalogu u dužem vremenskom periodu. Kako se politička realnost sve više pretvara u svakodnevni rijaliti program u kom se sve svodi na banalnu simulaciju, izvesno je da se do raspleta događaja ne dolazi, jer je sva snaga angažovana ka tome da se zvanični narativ nastavi u negativnom smeru uprkos zdravom razumu i istini. Opozicioni političari pozivaju na odgovor institucija, ali institucije nastavljaju da ne postoje i tako se jednostavno ništa ne dešava, jer su vladajuće strukture na čelu institucija uz pomoć kojih manipulišu procesima. Tako na primer sudija Zoran Savić koji je nedavno oslobodio Predraga Koluviću prvooptuženog narko-bosa u slučaju Jovanjica i Jovanjica 2, poseduje imovinu veću od milion evra, vlasnik je vile na Kopaoniku i učestvovao je u brojnim kontraverzama. Jedna od tih je i kada je nezakonito oslobodilo Stanka Subotića optužbi za šverc cigareta, kao i da je bio u veću koje je potvrdilo oslobađajuću presudu Zvonku Veselinoviću, ozloglašenom biznismenu sa

Kosova bliskom porodici predsednika Srbije Aleksandra Vučića. Predrag Koluviya je tako za najveću laboratoriju marihuane na Balkanu dobio nanogicu, a Dragan Marković Palma koji je optužen za nekoliko krivičnih dela nije procesuiran jer nema svedoka koji bi ušli u proces zaštićenog svedoka. Naravno, čevapi od ljudskog mesa, naravno, tabloidi puni senzacionalnih saznanja, i naravno, ništa se ne dešava. Maestralno se izbegavaju odgovori na sva pitanja za koja ih jednostavno nema i ne sme da ih bude i javnost je gotovo na to i navikla. Vlast koristi medijski prostor da što čvršće zazida i ustoliči svoju retoriku. Postalo je nebitno i kada se to radi nevešto... Tako će se Aleksandar Vučić javiti u direktnom prenosu iz Dubajja u kom će širokogrudno stati u odbranu Predraga Koluviye, pritom minimizirajući i relativizujući dela koja se okrivljenom stavljaju na teret. I ne samo to, predsednik je uvek tu da stane u odbranu i svojih ministara kada god mediji pokušaju da dobiju odgovore koji se tiču konkretno u slučaju Siniše Malog bespravno stečene imovine i vlasničke strukture opskurnih kompanija. Predstavnici vlasti nastavljaju da negiraju sve navode optužujući opoziciju za podmetanje slučaja i za ozibljne finansijske malverzacije za vreme prethodnih vlasti. Uostalom, šta reći o politici ličnih interesa koje je svoje aktere uvezala kriminalnim čvorovima koje više ni oni sami ne mogu da razmrse. Pozivanje na odgovornost

institucija pokazuje kako licemerna vlast zapravo koristi svoju poziciju moći da bi se sakrila iza tzv. institucija koje su izgubile sav kredibilitet i poverenje u narodu. Verovatno će narod u Srbiji i ubuduće moći da prati obelodanjivanje sličnih i ko zna još kakvih gadosti o ljudima iz vrha vlasti.

Koliko god izgledalo beznadežno, neophodno je suprotstavljati se nakaradnom sistemu svakim danom na svim poljima kako bi se otpor pretvorio u jednu novu, svežu političku struju koja će oduvati trulež sa „političke“ scene i pronaći snagu za izgradnju novog, pravednog društva.

RECIPROCITET - KRIZA

Najnovije usijanje međunacionlnih odnosa upravo se dešava na dva prelaza iz Srbije u Kosovo i obratno, dok na trećem – Merdare saobraćaj teče bez oklopnih vozila i specijalnih jedinica. Ova kriza je isfabrikovana i političke elite obe strane je zloupotrebljavaju za podizanje svojih rejtinga.

Kosovski odgovor na mere koje je uvela Srbija po kojima vozila sa kosovskim registarskim oznakama pri ulasku u Srbiju moraju da kupuju probne tablice uveden je 15. septembra. Prvih pet dana postojanja recipročnih mera ni sa jedne strane nije bilo nikakvih reakcija. Onda, u ponedeljak 20. septembra situacija medijski eskalira. Vojsci Srbije podignut je stepen borbene gotovosti, avioni i helikopteri demonstriraju silu, civili su mobilisani, medijski rat se razbuktava, a predsednik Srbije demantuje bilo kakvu nameru da se deluje vojno. Čemu onda ova predstava?

Borili smo se i borićemo se protiv politike sukobljavanja među pripadnicima naroda koji žive jedni kraj drugih, protiv bilo kakvih nacionalističkih sukoba bilo gde u svetu, a pre svega u našim kućama.

Odbacujemo nacionalističku mržnju.

Živelo bratstvo i saradnja među ljudima na Balkanu!

SEKSUALNO NASILJE

Tokom prethodnih meseci, javnost u Srbiji je bila suočena sa nekolicinom tema koje su zbog trenutnih društvenih normi gurnute pod tepih. Društvo je moralo da se suoči sa rečima hrabrih žena koje su preživele traume koje su im nanete i koje su iznele svoje priče u javnost pogađajući pritom tabu tačke okorelog društva koje na nepravde jedino zna da čuti dok se dešavaju i da potom upire prstom tražeći krivca izvan sebe.

Pohvale za hrabrost i odvažnost svim devojkama, devojkama i ženama koje preživljavaju. Koje govore. One nisu same u borbi za pravdu i slobodu, jer pitanje pravde i slobode u svakom slučaju je pitanje koje osigurava sutrašnjicu svake žene. U svetu kakav jeste, u državi kakva Srbija jeste gde koreni problema sežu u najdublje strukture, odgovor svakog od nas mora biti jasan.

Srbija predstavlja jednu od mnogih nacionalnih država čije javno mnjenje je jasno patrijarhalnog usmerenja sa sve konzervativnijim tendencijama, iako formalno većina ljudi bi se izjasnila da je položaj žena u Srbiji ravnopravan položaju muškaraca samo zato što mogu da se zaposle. U položaj žena se ne uračunavaju bezbednost i diskriminacije. Ne uračunava se činjenica da je danas popularizovano do vrhunca posmatranje ženskog tela kao komada mesa koji može da bude posedovan. Paralelno tome, mužjaštvo sa uračunatim šovinizmom i kompleksi predstavljaju krajnje prihvatljiv odgovor društvu za sigurnu budućnost.

Nasilje u takvom društvenom miljeu uvek cveta i po pravilu na račun nezaštićenih. Tako i nasilje nad ženama, sa posebnim akcentom na seksualno nasilje cveta nemo is-

pod prećutnih pogleda javnosti. Priče koje su izašle u javnost upravo i pokazuju dubinu problema seksualnog nasilja nad ženama koje je prisutno u nekad zvanim vaspitno-obrazovnim ustanovama, a danas samo obrazovnim ustanovama.

Zgražavanje javnosti i osude ovih priča neguju pogubnu kulturu čutljivih pogleda. Gde ta ista javnost nije kadra da pripremi svoje naraštaje za svet, da ih vaspita da se nasilje ne čini i ako se desi kako treba reagovali. O seksualnom nasilju se ne priča ni preventivno što donekle i ne čudi, jer procentualno se neuporedivo više seksualnog nasilja upravo i dešava u krugu bliskih ljudi kojima se veruje. Čak i sam zakon RS tek početkom 2000-ih godina prepoznaje da ne postoji „bračna obaveza“. Taj isti zakon iako za nijansu promenjen, i dalje ipak ne veruje žrtvama, već ponekad pre će poverovati čak i počiniocu.

U društvu koje je izgrađeno na eksploataciji i ugnjetavanju, čovek mora biti čoveku drug jedini. Naši glasovi stoje uz sve preživele. Zadatak svakog od nas, svake žene i svakog muškarca, jeste da glasovima razbijemo okove tišine. Vreme je da se stavi tačka na tabu i da se nasilje nazove pravom rečju i kao takvo zaustavi.

Nek se zapamti jednom zauvek- NE znači NE!

SOLIDARNOST SA NARODOM PALESTINE

U utorak 18.05. zatvorene su sve palestinske radnje u Gazi, okupiranoj Zapadnoj obali i izraelskim gradovima, jer su Palestinci generalnim štrajkom odlučili da izraze protest protiv izraelskog bombardovanja. Trenutno su obustavljene sve ekonomske aktivnosti i zatvorene sve obrazovne institucije. Mediji prenose da je ovo prvi put u deceniji da su se Palestinci bez obzira na međusobne podele odlučili da učestvuju u nečemu poput generalnog štrajka.

Izraelsko nasilje već godinama se ne smiruje, a međunarodna zajednica kao da ne postoji niti je bilo šta uradila da zaustavi teror u Jerusalimu i agresiju u Gazi te stalne provokacije Palestinaca. Pokušaji etničkih čišćenja te niz cionističkih zakona koji su

podgrevali razmirice doveli su do eskalacije sukoba koji počinje da se prelijeva i na druge strane.

Do sada je najmanje 212 Palestinaca ubijeno među kojima 61 dete od početka izraelskih vojnih operacija. Izražavamo solidarnost sa napućenim palestinskim narodom i pozivamo da se momentalno obustavi agresija izraelske vojne sile protiv nedužnog naroda.

**SMRT CIONIZMU!
ZA SLOBODU PALESTINE!
STOP IZRAELSKOJ AGRESIJI!**

SKUP PALESTINSKO SRPSKOG PRIJATELJSTVA

U Kragujevcu je krajem maja meseca 2021. godine održan skup podrške palestinskom narodu povodom tada aktuelne agresije izraelske vojske. Skup je organizovan od strane Društva srpsko-palestinskog prijateljstva i na njemu su bili prisutni uglavnom pripadnici palestinske dijaspore.

Pre svega mi pozdravljamo i podržavamo ovaj skup jer podržavamo borbu palestinskog naroda protiv izraelske okupacije. Takođe, ponosni smo na činjenicu da se Kragujevac kao grad upisao na listu onih u kojima je održan skup ovog karaktera.

Sa druge strane, mnogo važnije po našem sudu, jeste prisustvo pripadnika bivših režima koje su oličavala dvojica korumpiranih političara – bivši gradonačelnik Veroljub (Evroljub) Stevanović i Dragan Bataveljić, bivši odbornik na listi SPS-a, inače optužen za korupciju na Pravnom fakultetu u Kragujevcu, koji su pokušali da naprave analogiju sa kosovskim pitanjem.

Ukoliko je cilj ovog skupa bio samo okupljanje, onda se on može smatrati uspehim, jer je kako mediji kažu, bilo nekoliko desetina palestinskih zastava i održani su govori. Ukoliko je cilj pak bio da se šira javnost bolje upozna sa situacijom u Gazi i na Zapadnoj obali, onda je on znatno manje uspešan.

Srećompo samu borbu na okupiranim teritorijama ovakvi skupovi nemaju nikakvog efekta. Naša podrška ide onima koji su zasuti bombama i brutalnom silom, a ne onima koji se u dijaspori kite diplomatskim titulama i prave svoje politikantske kalkulacije sa pripadnicima vladajućih slojeva ovde.

Živela Palestina!
Dole okupacija!

HAITI PROTIV IMPERIJALIZMA I NEOKOLONIJALIZMA

Krajem 18. veka odvijala su se dva suštinska politička procesa: Prvi, iz 1776. godine, doveo je do osnivanja SAD-a, koje su i dalje dominirale trgovinom afričkim robljem. Drugi se desio 1791. godine i doveo je do Haićanske revolucije, koja je izazvala opštu krizu celokupnog robovlasničkog poretka i koja se jedino mogla rešiti njegovim kolapsom – makar u SAD-u 1865. godine.

Iako je već bilo nekoliko sličnih pobuna robovana plantažama Kariba, Haićanska revolucija je bila najuspešnija. Pobuna crnačkog naroda na ostrvu Hispaniola (Santo Domingo) će kulminirati proglašenjem haićanskog ustava 1804. god., a gotovo je koincidirala sa Francuskom revolucijom i predstavlja odlučujuću prekretnicu ne samo za kreolsku nezavisnost već i ukidanje ropstva i borbu protiv dominantnog belog evrocentrizma u obema Amerikama.

Iako s namerom skrajnut i izolovan događaj među evropskom inteligencijom i političarima toga doba, na samom tlu Amerike odneizmernog značaja, kako pokazuju tadašnji dokumenti, budući da je haićanski podvig čak i ekonomski podržao Bolivarov pokret.

Nemoguće je razmišljati o ekspanziji kapitalizma, bez analize ropstva kao odlučujuće poluge u njegovom razvoju, kao mreže za prodaju ljudi koja je intenzivirala odnos tri kontinenta: Evrope, Amerike i Afrike.

„Savremeni neoliberalni sistem ne bi postojao kao takav bez uloge ropstva u procesu akumulacije kapitala u svetskim razmerama”, zaključuje Eduardo Gruner (Eduardo

Grüner), kao i „da je moderno ropstvo deo svetskog procesa proletarizacije, ne u smislu pravnog statusa roba (proleter je „slobodan čovek“), već u smislu uloge roba u tom procesu širenja i akumulacije kao osnove za eksploataciju proleterske radne snage; stvaranje viška neograničenih vrednosti koje bi omogućile nesmetano širenje svetskog sistema.

Buržoaski koncept „slobode“ koji je i dalje svima na usnama kada je u pitanju odbrana prava i dužnosti, koncept je bez objekta, odnosno održava se na osnovu svog predstavljanja univerzalne vrednosti i nepovratno je vezan za princip „privatnog vlasništva“. Isti autor sugerise paradoks modernog doba u kom „bez slobode nema eksploatacije na kapitalistički način“ kako se veliki poduhvat globalizovanog ropstva poklopa sa pojavom najuzvišenijih ideala individualne slobode, političke demokratije i društvenog napretka. Skupa s ovim, ne smemo zaboraviti da se sva marksistička teorija o višku vrednosti može razviti samo u društvu u kome je „radnik slobodan da proda svoju radnu snagu“.

Danas kad je uobičajeno da nas uče da je ropstvo nešto zastarelo, kao da je reč o anegdoti iz prošlosti, ilustrovanom „crncima“, bičevima i lancima, paradoksalno je da se istovremeno toleriše kao neki vid društvene bolesti. Uzmimo za primer trgovinu „belcima“, kupovinu i prodaju beba za usvajanje, trgovinu organima i ćelijama, prevoz ilegalnih imigranata, itd. U kapitalističkom političko-ekonomskom sistemu svi ostajemo na neki način ili robovi ili robovlasnici.

Nažalost, činjenica da su karipska ostrva bila najdragoceniji produktivni dragulj Francuske, Španije, Holandije i Velike Britanije i da je enormnu proizvodnju prerađene robe (šećer, duvan, kafa, kakao...) održavao uglavnom eksploatisani robovski rad iz Afrike, nije tek stvar prošlosti.

Žemima Pjer (Jemima Pierre) upozoravada je dolazak na vlast predsednika Žovenela Moiza (Jovenel Moïse) deo šire slike, kako on ne bi ni bio na vlasti da nije podrške međunarodne zajednice, koja blokira haićanski demokratski put ka suverenitetu i time omogućava dominaciju belog imperijalizma nazivajući trenutno stanje „drugom okupacijom” (1991. i 2004.god.). Vikiliks otkriva da Moizovavlada pod diktatom imperijalnih silanastoji da sprovodi „planove ekonomskog razvoja” u 4 glavna sektora: tekstilnom (putem jeftine radne snaga za multinacionane kompanije), poljoprivrednom (vlada predsednika Moizadala je Koka-Koli na hiljade hektara zemljišta da uzgaja steviju, zaslađivač koji se koristi u piću), rudarstvu (rudnici zlata koji su već u posedu Kanadskih kompanija) i kao poslednja, navodi seturizam. Time SAD pretenduje da dovrši imperijalističke težnje s početka veka, inicirane „prvom okupacijom” iz 1915.god. (koja je trajala do 1934.god.).

Borba se nastavlja za ono što im još nije pošlo za rukom, da opet preobrate Haićance u robove, otimajući zemlju od seljaka i pretvarajući je u posede internacionalnih kompanija, istovremeno otuđujući mase od svoje zemlje istvarajući osirotelu i gladnu radnu snagu koja više nije u stanju da se samostalno izdržava te onda postaje zavisna od najamnog rada. Dodatna misija SAD-a je da iskoristi pogodnogeografski položaj ostrva da kotroliše Karipski basen, kao deo geopolitičkih priprema za sukob sa Kinom, uz sveprisutnu i besomučnu misiju iskorenjivanja levičarskih pokreta u Latinskoj Americi.

Mora se razumeti da Haićanska revolucija prema rečima Džeralda Horna (Gerald Horne) nije bila isključiva pobeda robova samo na ovom ostrvu već robova u Americama i svetu. To je jedna od nekolicine uspešnih pobuna robova u svetskoj istoriji ali i pobeda svih onih koji žive isključivo od sopstvenog rada. Pobeda protiv onih koji su urušavali uslove i obarali cenu rada cele radničke klase. Nije slučajno da se nakon ukidanja ropstava u SAD-u 1865.god., javlja čitav niz sindikalnih organizacija kao i porast pokreta za osmočasovnim radnim danom. Haićanska revolucija predstavlja najdalekosežnije podriivanje celokupnog nepravednog robovskog društvenog uređenja koje će najzad biti ukinuto u Brazilu 1888. godine.

Oni koji su iskorišćavali besplatnu radnu snagu nisu zaboravili i nikada neće oprostiti Haitiju, i dan danas kada se SAD, Kanada i Evropska unija (posebno Francuska) i dalje zlonamerno mešaju u unutrašnje stvari Haitija izazivajući probleme, praveći ciljane tenzije, sukobe i odnose moći koji još uvek vezuju tu prošlost za sadašnjost.

Haićanska revolucija je inspirisala mnoga potonja dešavanja i mora nastaviti da služi kao model svima onima koji su i dan-danas pogođeni ropstvom širom sveta.

Solidarno sa borbom haićanske radničke klase i sirotinje protiv imperijalizma i neokolonijalizma!!!

IZVOD DULENE

Savetovanju Glavnog štaba Narodnooslobodilačkih partizanskih odreda Jugoslavije održanom u Stolicama, od 26. do 27. septembra 1941. godine, prethodilo je savetovanje Glavnog štaba NOP odreda Srbije održano 16. septembra 1941. godine u Dulenima.

Savetovanje Glavnog štaba NOP odreda Srbije za komandante i političke komesare zapadne Srbije, Šumadije i Pomoravlja bilo je u funkciji pokrenute inicijative da se održi jugoslovensko savetovanje. Savetovanju su prisustvovali:

Sreten Žujović komandant Glavnog štaba NOP odreda Srbije

Rodoljub Čolaković, Filip Kljajić i Nikola Grulović članovi Glavnog štaba NOP odreda Srbije

Milan Blagojević Španac komandant Prvog šumadijskog NOP odreda

Andra Đorđević komandant Drugog šumadijskog NOP odreda

Radisav Nedeljković Raja i Vladimir Dedijer komandant i politički komesar Kragujevačkog NOP odreda

Pavle Jakšić komandant Kraljevačkog NOP odreda

Momčilo Radosavljević komandant Čačanskog NOP odreda

Milinko Kušić politički komesar Užičkog NOP odreda

Ljubiša Urošević komandir Beličke partizanske čete

Mijalko Todorović sekretar Okružnog komiteta KPJ za Kragujevac

Svetislav Stefanović Čeća instruktor Pokrajinskog komiteta KPJ za Srbiju

Sprečeni su bili da učestvuju predstavnici posavskog, kosmajskog, požarevačkog, podrinjskog i valjevskog NOP odreda. Koča Popović nije učestvovao na savetovanju jer su Nemci već pokrenuli ofanzivu na Mačvu. Komandantu Valjevskog NOP odreda Zdravku Jovanoviću, saopšteno je da ostane sa odredom, jer je pretila opasnost da Nemci iz Mačve i Posavine produže napad u pravcu Valjeva.

Savetovanje je pripremano u velikoj tajnosti i za njega je znao samo sekretar OK KPJ za Kragujevac Mijalko Todorović Plavi.

Na savetovanju je zaključeno da partizanski odredi moraju prerasti u krupnije i čvršće vojne jedinice, povećati manevarsku sposobnost i osposobiti se za dejstvo i na teritoriji drugih odreda. Usled priliva novih boraca bile je prevazičena početna četna struktura partizanskih odreda, što je značilo da treba formirati bataljone. Krupnije akcije morale su se izvoditi saradnjom više partizanskih odreda.

Savetovanje u Dulenima bilo je u funkciji pokrenute inicijative da se održi jugoslovensko savetovanje u Stolicama. https://sh.wikipedia.org/wiki/Savetovanje_u_Dulenima_1941.

NACIONALNO PITANJE

(Novine Kragujevački radnik)

Bezgranična eksploatacija, koju buržoazija vrši nad Radničkom Klasom, ne pita za narodnosti. Jedan kapitalista po narodnosti Nemač skida višak vrednosti sa radničkih leđa u Beogradu isto onako, kao što to čini jedan kapitalista po narodnosti Srbin u Berlinu. U tome pogledu izuzetaka nema. Pa ipak, buržoazija ima čitavu plejadu svojih intelektualnih eksponenata koji pišu „o narodu i za narod“. Njih ima u glavnome dve vrste. Jedni se bave teorijom, drugi praksom. Ovi prvi „objektivno“ istražuju: kako je nastala nacija i država; ovi drugi rade na tome kako da se narodi ujedine, kako da se stvori i održi država, itd. itd.

Ova prva grupa pisaca malobrojnija je od ove druge. Razumljivo. Pitanje o postanku naroda i nacije nije lako. Valja biti snažan i objektivan duh pa u tome pogledu doprineti teoriji nacije bar jedno zrno istine. Takođe razumljivo. Za narod i o narodu pišu svi. Za ovaj način pisanja ne treba mnogo znanja, sposobnosti ni savesti. Za nj pokazuju umešnosti i buržoaski naučni autoriteti i obična detektivska buržoaska škrabala.

Tako je naša umna pijaca preplavljena sastavima ove vrste, koji od sebe daju jednu dreku kakvu ne pamti naš svet. Ali usred te buržoaske dreke o naciji, o državi, o patriotizmu, o izgradnji jedne jedinstvene države, pala je reč druga Sime Markovića u knjizi: Nacionalno pitanje u svetlosti marksizma. Istinita, hladna, logična i snažna, ona otvara oči, ubeđuje i skida veo sa buržoaskih laži, koje se pod imenom istine proturaju. O toj knjizi buržoazija još ćuti, ali je sigurno da će o njoj progovoriti. Njen govor biće više pljuvanje. Od buržoazije ona to i zaslužuje.

Ali Radnička Klasa drugojačije misli o toj knjizi. No šta sadrži ta knjiga? To je prvo pitanje, koje se postavlja čitaocu, koji se kritički mora odnositi prema svakoj knjizi,

pa prema i ovoj.

U prvoj njenoj glavi, koja govori o pojmu nacije, ona podvrgava kritici sve teorije o tome pitanju zaustavljajući se na marksističkom shvatanju toga pitanja da je kapitaizam glavni faktor u procesu stvaranja nacija. Zbog toga su se vršile i vrše nacionalističke borbe, koje drug Marković objašnjava i dolazi do zaključka, da su nacionalne borbe i stvaranje nacionalnih država posledice jedne gvozdene istorijske nužnosti. U tim borbama Proleterijat je uvek padao u duhovno ropstvo buržoasko i vrlo često napuštao svoju klasnu borbu za račun buržoaskih interesa, koji su se krili pod maskom nacionalne borbe. Zašto se u ovoj knjizi gvozdеноm logikom izlaže: „Moderne nacionalne borbe se svuda javljaju kao borbe između buržoazije protiv raznih nacija. Buržoazija svake nacije, naravno, gleda da pod svojom zastavom okupi i seljačke i radničke mase, da na taj način svojoj borbi da širi obim i spoljni izgled opšte nacionalne borbe. Ali nacionalne borbe nigde i nikad nisu bile u osnovi ništa drugo nego konkurentne borbe između buržoazija raznih nacija. To je srž svih nacionalnih borbi, pa ma u kojoj se formi one javljale“.

Buržoazija je stvarala nacionalnu državu samo do izvesnog stupnja razvitka kapitalističkog društva. Čim prođe mladost buržoazije onda nacionalna država prelazi u imperijalističku. Zašto? Zato što se kapital razvio i granice jedne nacionalne države postale su mu uske.

Drug Marković to konstatuje kratko i jasno rečima: „Nacionalne države, koje su stvorene kao uslov za razvitak kapitalizma, postaje su u toku vremena smetnja za dalji razvitak produktivnih snaga. Okvir nacionalne države postaje t esan za nabujale produktivne snage. Nagomilani kapital

traži prostranije ekonomske oblasti, težeći u prvom redu da svoju carinsku oblast što više proširi, porobljavajući manje razvijene zemlje i stvarajući na taj način veće pijace i prostranije oblasti za eksploataciju.

Imperijalističke države podjarmljuju i neizmerno eksploatišu manje nacije. To njihovo podjarmljivanje nacije dobilo je i svoje braniocce ne samo među buržoaskim intelektualcima već i među bivšim socijalistima. Zvanični predstavnik Nemačke Soc. Demokratije kaže: "Velike kulturne nacije imaju prava na izvesno prinudno prisvajanje i asimiliranje malih, zakržljalih nacija". Ali na suprot tim izdajnicima narodnih sloboda istaknuto je načelo samoopredeljenja naroda, koje su na forumu svetske misli i kroz sve mučne peripetije Ruske Revolucije odlučno branili Lenjin, Trocki i svi ostali ruski boljševici. I ova gigantska borba drugova u Rusiji divno je istaknuta kao i greške onih drugova, koji omalovažavaju rešenje nacionalnog pitanja još u kapitalističkom društvu. Jer se, s pravom veli drug Marković, nacionalno pitanje neodoljivo postavlja i kategorički traži, pa i nalazi- i ako ne uvek u svoj potpunosti- svoje rešenje u okviru kapitalističkog društva. Radnička klasa ne može i ne sme biti ravnodušna prema tome, kako će se još danas rešiti nacionalno pitanje. Zato ona svojom aktivnom politikom mora uticati na rešenje toga pitanja u pravcu svojih klasnih interesa.

Ali u koliko našu R. Klasu interesuje nacionalne pitanje u opšte, u toliko njih interesuje više nacionalno pitanje kod nas. U tome pitanju drug Marković dosledno svome gledištu razvija jednu objektivnu istinu „da i Hrvati i Slovenci imaju isto tako prava i Srbi da se smatraju kao zasebne nacije u modernom smislu reči“. Ali na tu misao već se čuje glupava dernjava srpskih imperijalista, koji svaku misao suprotnu njihovoj hegemonističkoj ideologiji oglašavaju za izdajstvo. Ali na tu dreku drug Marković jasno odgovara: „Vladajuća srpska buržoazija neće da pravi nikakvu razliku između dva

sasvim različna pojma:- državnog i narodnog jedinstva. Ona ta dva pojma identifikuje i tako samo povećava svoju ideološku konfuziju. U stvari, državno jedinstvo, u smisu zajednice teritorije, predstavlja, u našem slučaju samo jedan od uslova narodnog jedinstva, ali nikako nije eo ipso narodno jedinstvo. Sem toga, sa srpske strane često se tvrdi da autonomije i federacija predstavljaju uvek samo odnos između raznih naroda: zato se takvi zahtevi, u slučaju jednog naroda, moraju a limine odbaciti. To je, međutim, jedna zabluda. Jer i u okviru jednog istog naroda mogu se javiti politički zahtevi za autonomijom i federacijom, kao što centralizam može postojati i u jednoj mnogo nacionalnoj državi. Narodno jedinstvo i državno uređenje su dve različite stvari.

I tako svojim sadržajem ova je knjiga potrebna Radničkoj Klasi. Zašto? Radičkoj Klasi treba istina; nje ima na svakoj strani ove knjige i svakom redu njenom. Radničkoj Klasi treba kritički duh; njega ima na svakoj strani i svakom redu njenom. Radničkoj Klasi je potrebno da se odupre buržoaskome shvatanju stvari i ova joj knjiga svakom svojom stranom i svakim svojim redom uči tome Radničkoj Klasi je potrebno da zna, da za nju nema drugog merila stvari do merila kojim se meri interes internacionalnog proletarijata i tome je svakom svojom stranom i svakim svojim redom uči ova knjiga Radničkoj je Klasi potrebno... ali dosta... Ova je knjiga svakom svojom stranom i svakim svojim redom- knjiga Radničke Klase i zato ona treba da bude njen trebnik u ovom pitanju. I mi smo uvereni, da će Radnička Klasa čitati ovu knjigu. Neka je samo čitajući uči, a naučiće kad je bude čitala, čitala i čitala. Da se jednom pročita malo je. Što više to bolje. Jer se u ovakvim knjigama uvek otkriva po koja misao, koja se tako lako ne zapaža i ne zapamti.

Neka proletarijat prigrlji ovu knjigu, kao što je ona prigrlila njegove ideje!

AMERIKA JE NEPRIJATELJ

U znak solidarnosti sa članicama i članovima Grupe Jorum, koja je izložena brutalnoj represiji turskog režima u okviru koje su zabranjivani njihovi koncerti, hapšeni članice i članovi i optuživani za terorizam, što je sve rezultiralo tragičnim smrtima Helin Bolek, Mustafe Kočaka i Ibrahima Gogčeka 2020. godine. Kolektiv Crvena poezija je snimio pesme ove grupe - Grup Yorum. Ovo je prvi prevod na srpskohrvatski jezik, delo kolektiva Crvena Poezija.

Amerika je neprijatelj
(Amerika'dır Düşman)

Oni su nas potčinili vladavini iskorišćavanja
Glad, siromaštvo, tiranija, dosta je prolili ste mi krv

Oni su nas potčinili vladavini iskorišćavanja
Glad, siromaštvo, tiranija, dosta je prolili ste mi krv

Amerika je neprijatelj
Ni ti ni ja, mi ćemo slomiti ovaj poredak
Amerika je neprijatelj
Ni ti ni ja, mi ćemo slomiti ovaj poredak

Ovi dželati su došli u moju zemlju okupacijom
Oni jedu planine, kamenje, zemlju.
Ovi dželati su došli u moju zemlju okupacijom
Oni jedu planine, kamenje, zemlju.

Oni su nam zabili nož u prsa
Oni su ispijali naftno ulje
Oni su nam zabili nož u prsa
Oni su ispijali naftno ulje

Ovo je Anadolija, pobunjena protiv okupacije

Borba od sedme do sedamdesete godine
Ovo je Anadolija, pobunjena protiv okupacije
Borba od sedme do sedamdesete godine

Naši preci su Ostrvljani
Mi smo slavni, mi ćemo biti nezavisni
Naši preci su Ostrvljani
Mi smo slavni, mi ćemo biti nezavisni

Borac nema godine, ljudi se bore u svim uzrastima
Ako si besan na ovu tiraniju, spreman si za borbu
Borac nema godine, ljudi se bore u svim uzrastima
Ako si besan na ovu tiraniju, spreman si za borbu

Ako nemaš pištolj, bacaj kamenje na fašizam!
Ako nemaš pištolj, bacaj kamenje na fašizam!

Ispraćaj
(Uğurlama)

Kada ovaj grad utihne
Ptica umre prerano u svom snu
Želiš da odeš ostavljajući sve
Tamne ulice su slepe, gluve i neme.
Hej, jedini! Koji širiš ljubav i putuješ
Trebalo bi da znaš da su ti putevi planinski
Ako padneš pre nego stigneš, dragi,
Eho tvog glasa istrajaće za sutrašnjicu
Svitanje počinje krajem noći
Srce je izbrušeno ljubavlju dragog
Ranjene reke te ispraćaju
Tada postaješ voda i tlo prepuno cveća.

Crvena inicijativa Kragujevac

CiK je grupa koja ima za cilj da kroz političku i kulturnu borbu da svoj doprinos svrgavanju kapitalističkog društvenog sistema i uspostavljanju pravednijeg društva. CiK je internacionalistička, ateistička, klasna organizacija koja se u svom svakodnevnom radu bori protiv širenja verske, rase i međunacionalne mržnje, patrijarhata, sprege države i crkve, i bilo kakvog oblika verske i nacionalne indoktrinacije. Prihvatamo i branimo pravo svakog pojedinca na političko, seksualno i versko opredeljenje. Borimo se za sve kojima su prava ugrožena. CiK se poziva na istorijsko mesto Kragujevca kao koevke radničkog pokreta u Srbiji i na Balkanu 19. i 20. veka. CiK se bori protiv istorijskog revizionizma i pokušaja izmene kolektivnog sećanja na događaje iz Drugog svetskog rata i karakter antifašističke narodnooslobodilačke borbe. CiK se bori protiv granica, imperijalističkih ratova i siromaštva u svetu. Za društvo slobodnih i ravnopravnih ljudi. Za društvo bez eksploatacije. Za svima dostupno i besplatno školstvo i zdravstvo. Za slobodnu ljubav. „Komunisti sa prezirom odbijaju prikrivanje svojih pogleda i namera. Oni izjavljuju otvoreno da se njihovi ciljevi mogu postići samo nasilnim rušenjem čitavog dosadašnjeg društvenog poretka. Neka vladajuće klase drhte pred komunističkom revolucijom, u njoj proleteru nemaju šta da izgube osim svojih okova, a dobiće čitav svet!“

